

ma peäle; agga mis alwaste on petud se
tahhab paljo milja enne kui se kossub.

Wägga pohha on et teie ommad hobbo-
sed wägga norelt prukite; temma lufondid
on nõrgad ning temma jääb pea kangeks jal-
gedest ning nõrgaks rist-luust; temma ei kas-
wa sureks ning jääb keige omma ello aega
alwaks. Se hobbone, mis jo nores põl-
wes santiks sai, ei sa ellades kangeks teo-
weiseks.

Need rohhud misga hobboste wig-
gadusfi parrandakse.

Monni hobbone saab äkkitselt haigeks, ehk
ussi, ehk kahjo teagewa toiduse, ehk mu asja
parrast. Saggedaste tulleb temmal abbi siis
kui sa woid sata temma kõht lahti; igga kord
kui so hobbone on haige agga et sinna ei tea
mis wigga temmal on ning kust se tuli, otfi
agga nou et temma kõht saab lahti. Wot-
ta üks krep mis kaks waaksa plik ning ni paks

on

on kui weike sõrm; ühhe otfa ümber määssi
taktud ehk linnad, et ta paksemaks saab kui
peial, sedda otfa kasta wee sisse, ripou a
riagumber sola peäle, sedda otfa touka tag-
gant hobbose pärraka - sole sisse ja liguta
tedda kangeste sinna ning teinno, istu siis
temma selga ning jõta tedda rassa sinni kui
temma saab sojaks ja temma kõht wallale,
panne temma siis kinni agga ärra lasse ta
mitte mahha heita. Ku temma ei sa weel
mitte parremaks siis pruki sedda krepki jälle
nenda kui eene sõlvi, istu jälle peäle sõitma,
panne ta siis kinni ning anna temmale süa.
Sinna woid ka kolmat korda tedda sõita kui
temma ei tahha weel süa. Ehk wotta pipo,
panne tuotakad sisse ning süta tedda põlle-
ma, pista sedda hobbosele taggant pärraka-
sole sisse; siis temma kõht lähhab ka lahti
suujo läbbi.

Kui